คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๗/๒๕๖๙ ศาลจังหวัดพัทยา ผู้ร้อง

\- ผู้ถูกร้อง

รธน. มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง

พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔๔ และมาตรา ๒๕๒

พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔๔ กำหนดความผิดฐานหลีกเลี่ยงข้อจำกัดหรือข้อห้ามอันเกี่ยวกับการนำของที่ผ่านหรือกำลังผ่านพิธีการศุลกากรเข้ามาในราชอาณาจักร หรือส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร หรือนำของเข้าเพื่อการผ่านแดนหรือถ่ายลำ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมของที่มีข้อจำกัดหรือข้อห้ามในการนำเข้าหรือส่งออกซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคม และมาตรา ๒๕๒ บัญญัติให้ผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๒๔๔ ต้องรับผิดในการกระทำของตนอย่างเด็ดขาดแม้ได้กระทำโดยไม่มีเจตนา เพื่อให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกต้องใช้ความระมัดระวังในระดับที่สูงกว่าธรรมดา เป็นการป้องกันมิให้ผู้กระทำความผิดอ้างเอาเจตนามาเป็นข้อแก้ตัวเพื่อปฏิเสธความรับผิด ซึ่งการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๔๔ ยากแก่การควบคุมการนำเข้าหรือส่งออกเพราะลักษณะพื้นที่ตามแนวชายแดนของประเทศไทยที่กว้างขวาง หรือยากที่จะพิสูจน์เจตนาของผู้กระทำความผิดได้ แม้บทบัญญัติมาตรา ๒๔๔ และมาตรา ๒๕๒ เฉพาะการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๔๔ ที่บัญญัติให้ผู้กระทำความผิดต้องรับผิดโดยไม่มีเจตนาจะจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอยู่บ้าง แต่เมื่อชั่งน้ำหนักระหว่างผลกระทบต่อสิทธิหรือเสรีภาพของผู้กระทำความผิดที่ถูกจำกัดตามบทบัญญัติของกฎหมายกับประโยชน์สาธารณะที่จะได้รับตามวัตถุประสงค์ของกฎหมายแล้ว เป็นไปตามหลักความได้สัดส่วน ไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง

ย่อโดย นางสาวพัชรภรณ์ อินทรปรุง
นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญปฏิบัติการ

นางสาวณัชธภาพิมพ์ ภัทรานุรักษ์กุล
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๒

นางสาวนฤมล แซ่โง้ว
ผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานคดีรัฐธรรมนูญ

นายปฐมพงษ์ คำเขียว
ผู้อำนวยการสำนักคดี ๒

นายอรรถวุฒิ รัตนสุภา
ผู้เชี่ยวชาญด้านคดี

นายอดิเทพ อุยยะพัฒน์
รองเลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ตรวจ

นางสาวร่มปรางค์ สวมประคำ
เลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ตรวจ